

Економіка

УДК 339.92:341.24:338.2

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.21380535>

**Ефективність міжнародної інтеграції та договірного регулювання в
контексті сталого розвитку**

Корженівська Наталія Леонідівна,

доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки,
підприємництва, торгівлі та біржової діяльності, в.о. директора навчально-
наукового інституту бізнесу і фінансів, Заклад вищої освіти «Подільський
державний університет», вул. Шевченка, 12, 32316, м. Кам'янець-

Подільський, Україна,

<https://orcid.org/0000-0002-4665-6676>

Прийнято: 19.05.2026 | Опубліковано: 30.05.2026

***Анотація.** Актуальність дослідження зумовлена поглибленням міжнародної інтеграції, цифровою трансформацією економіки та необхідністю підвищення ефективності міжнародного економічного співробітництва в умовах посилення глобальних ризиків і європейської інтеграції України. Особливого значення ці питання набувають у контексті повоєнного відновлення економіки, зміцнення економічної безпеки та підвищення конкурентоспроможності національного господарства. **Метою** статті є розвиток теоретико-методологічних підходів до розуміння сутності та оцінювання ефективності міжнародної інтеграції, а також обґрунтування практичних напрямів удосконалення договірного регулювання і підвищення результативності міжнародної економічної взаємодії. **Методи.** У процесі дослідження використано методи теоретичного узагальнення,*

аналізу і синтезу, порівняльного аналізу, систематизації, структурно-логічного підходу, графічної інтерпретації та статистичного аналізу.

Результати. Досліджено сучасні теоретико-методологічні підходи до трактування міжнародної інтеграції та встановлено трансформацію її змісту від моделі торговельної лібералізації до комплексної системи інституційної, цифрової та інноваційної взаємодії. Запропоновано методичний підхід до оцінювання ефективності міжнародної інтеграції на основі ресурсних, індикаторних та інституційних критеріїв. Проведено оцінювання динаміки економічних, соціальних, екологічних та інноваційних індикаторів міжнародної інтеграції України, проаналізовано ресурсні показники, рівень інтеграційних ризиків і економічної безпеки, а також визначено роль договірного регулювання у забезпеченні ефективності міжнародної економічної взаємодії. Встановлено, що результативність міжнародної інтеграції визначається рівнем регуляторної узгодженості, інвестиційної активності, цифрової готовності економіки, інституційної спроможності та здатності держави адаптуватися до сучасних міжнародних вимог. **Висновки.** Обґрунтовано доцільність удосконалення методичного забезпечення оцінювання ефективності міжнародної інтеграції на основі комплексної системи економічних, соціальних, екологічних та інноваційних індикаторів, розвитку цифрових механізмів моніторингу інтеграційних процесів, удосконалення договірного регулювання, зміцнення економічної безпеки та подальшої гармонізації регуляторного середовища відповідно до європейських стандартів.

Ключові слова: міжнародне співробітництво, економічна взаємодія, торговельна лібералізація, європейська інтеграція, сталий розвиток, договірні відносини, цифровізація, ESG-принципи, економічна безпека, експортоорієнтована діяльність.

Efficiency of international integration processes and contractual regulation in the context of sustainable development

Korzhnivska Nataliia,

Doctor of Science in Economics, Professor, Professor of the Department of Economics, Entrepreneurship, Trade and Exchange Activities, Acting Director of the Educational and Scientific Institute of Business and Finance, Higher Educational Institution “Podillia State University”, 12 Shevchenka St., 32316, Kamianets-Podilskyi, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0002-4665-6676>

Abstract. *The relevance of the study is determined by the deepening of international integration, the digital transformation of the economy, and the need to enhance the efficiency of international economic cooperation under conditions of increasing global risks and Ukraine’s European integration. These issues are of particular importance in the context of post-war economic recovery, strengthening economic security, and improving the competitiveness of the national economy. The purpose of the article is to develop theoretical and methodological approaches to understanding and evaluating the effectiveness of international integration and to substantiate practical directions for improving contractual regulation and enhancing the effectiveness of international economic cooperation. Methods.* The study employs the methods of theoretical generalization, analysis and synthesis, comparative analysis, systematization, the structural-logical approach, graphical interpretation, and statistical analysis. **Results.** Modern theoretical and methodological approaches to interpreting international integration are examined, and its transformation from a model of trade liberalization to a comprehensive system of institutional, digital, and innovation-based interaction is identified. A methodological approach to evaluating the effectiveness of international integration

*based on resource, indicator, and institutional criteria is proposed. The dynamics of Ukraine's economic, social, environmental, and innovation indicators of international integration are assessed, while resource indicators, integration risks, and the level of economic security are analyzed. The role of contractual regulation in ensuring the effectiveness of international economic cooperation is determined. The findings demonstrate that the effectiveness of international integration depends on regulatory harmonization, investment activity, digital readiness of the economy, institutional capacity, and the ability of the state to adapt to contemporary international requirements. **Conclusions.** The study substantiates the need to improve the methodological framework for evaluating the effectiveness of international integration through a comprehensive system of economic, social, environmental, and innovation indicators, the development of digital monitoring mechanisms, the improvement of contractual regulation, the strengthening of economic security, and the further harmonization of the regulatory environment with European standards.*

Keywords: *international cooperation, economic interaction, trade liberalization, European integration, sustainable development, contractual relations, digitalization, ESG principles, economic security, export-oriented activities.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах поглиблення глобалізаційних процесів, посилення міждержавної економічної взаємодії та реалізації Цілей сталого розвитку особливого значення набуває забезпечення ефективності міжнародної інтеграції і договірного регулювання. Міжнародні угоди дедалі більше виходять за межі традиційного регулювання торговельно-економічних відносин, охоплюючи питання екологічної безпеки, цифрової трансформації, соціальної відповідальності та інноваційного розвитку. Водночас зростання складності міжнародного середовища, поява нових

економічних і технологічних викликів, а також необхідність узгодження національних і наднаціональних інтересів актуалізують проблему підвищення результативності інтеграційних механізмів та договірних інструментів. Для України зазначені питання мають особливу практичну вагу в контексті європейської інтеграції, повоєнного відновлення економіки та адаптації національної системи регулювання до сучасних міжнародних стандартів сталого розвитку. За цих умов наукового осмислення потребують напрями вдосконалення договірного забезпечення інтеграційних процесів і механізми підвищення їх ефективності з урахуванням економічних, соціальних та екологічних пріоритетів розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні наукові дослідження демонструють зростання уваги до проблем правового забезпечення міжнародної інтеграції, оцінювання результативності інтеграційних процесів та трансформації договірних механізмів під впливом цілей сталого розвитку, цифровізації економіки й гармонізації національного законодавства з нормами Європейського Союзу (ЄС). Ю. В. Камардіна та співавтори акцентують увагу на правовому забезпеченні євроінтеграції, розглядаючи його як важливий інструмент досягнення цілей сталого розвитку через гармонізацію національного законодавства з європейськими стандартами [1]. Р. С. Кірін та Ю. А. Краснова розвивають зазначені підходи шляхом обґрунтування системних критеріїв оцінювання ефективності інтеграції до правового поля ЄС, наголошуючи на значенні правових принципів та інституційної сумісності [2]. В. А. Устименко комплексно досліджує процес адаптації національного законодавства до права ЄС, визначаючи критерії, показники та механізми оцінювання її результативності в умовах забезпечення стійкого розвитку держави [3].

Важливий напрям досліджень пов'язаний із трансформацією нормативно-правового регулювання окремих сфер економічної діяльності в

умовах інтеграційних процесів. А. Білецький аналізує нормативне регулювання організації перевізного процесу, доводячи необхідність удосконалення договірних механізмів та гармонізації транспортного законодавства відповідно до європейських вимог [4]. К. Понсібо (С. Ponsibò) розглядає контрактне управління сталим розвитком, обґрунтовуючи зростання ролі договірних інструментів у реалізації екологічних та соціальних цілей міжнародного співробітництва [5]. У подальших дослідженнях К. Понсібо (С. Ponsibò) на основі порівняльного аналізу договірного права демонструє можливості інтеграції принципів сталого розвитку у сучасні контрактні моделі та механізми міжнародної взаємодії [6]. Д. Кесар (D. Kesar) акцентує увагу на необхідності забезпечення балансу між міжнародними інвестиційними зобов'язаннями та правом держав реалізовувати власну політику сталого розвитку, що набуває особливого значення в умовах поглиблення інтеграційних процесів [7].

Окремий блок досліджень присвячений глобальним механізмам міжнародного співробітництва та їх впливу на ефективність інтеграції. Г. П. Дафіель (G. P. Dafiel) обґрунтовує роль міжнародних угод, правових механізмів та міжнародних фінансових інституцій у посиленні торговельної й інвестиційної інтеграції для досягнення цілей сталого розвитку [8]. М. Альбакджаджі (M. Albakjaji) аналізує проблеми інтеграції Цілей сталого розвитку ООН у міжнародне право, визначаючи основні виклики їх практичної реалізації на національному та наднаціональному рівнях [9]. Д. Олавуї (D. Olawuyi) досліджує правові аспекти реалізації концепції взаємозв'язку водних, енергетичних та продовольчих ресурсів, підкреслюючи необхідність міждержавної координації та договірного врегулювання для забезпечення сталого розвитку [10]. В. Литвиненко (V. Litvinenko) та співавтори розглядають міжнародні стандарти професійних компетентностей у видобувній галузі через призму ESG-принципів та Цілей сталого розвитку,

наголошуючи на важливості міжнародної нормативної конвергенції [11].

Поряд із правовими аспектами значна увага приділяється економічній складовій міжнародної інтеграції. Н. Л. Корженівська та співавтори досліджують експортний потенціал аграрної галузі України в умовах невизначеності та ризиків, визначаючи міжнародну інтеграцію як один із ключових чинників зміцнення конкурентних позицій на зовнішніх ринках [12]. У наступному дослідженні Н. Л. Корженівська та співавтори аналізують експортно-орієнтовані стратегії розвитку агроформувань, акцентуючи на необхідності адаптації до міжнародних вимог і стандартів як передумови успішної інтеграції у світові ринки [13]. Н. Л. Корженівська та співавтори також обґрунтовують роль стійкості агросектору до економічних потрясінь як важливого чинника підтримання ефективності міжнародного економічного співробітництва та експортної діяльності [15].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми та постановка завдання. Незважаючи на значний науковий доробок у сфері міжнародної економічної інтеграції, недостатньо дослідженими залишаються питання комплексного оцінювання її ефективності в умовах цифровізації, поширення принципів сталого розвитку та посилення безпекових викликів. Особливої актуальності набуває необхідність узагальнення взаємозв'язку між ефективністю інтеграційних процесів, якістю договірного регулювання та забезпеченням економічної безпеки держави. Це зумовлює потребу в подальшому розвитку теоретико-методологічних підходів до дослідження зазначених процесів з урахуванням сучасних викликів і пріоритетів сталого розвитку.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті полягає у поглибленні теоретико-методологічних підходів до визначення сутності та оцінювання ефективності міжнародної інтеграції, обґрунтуванні ролі договірного регулювання у забезпеченні сталого розвитку та розробленні

практичних напрямів підвищення ефективності експортоорієнтованої діяльності підприємств і зміцнення економічної безпеки України.

Завдання статті:

1. Дослідити сучасні підходи до розуміння сутності міжнародної інтеграції та особливості їх трансформації в умовах глобальних змін.
2. Проаналізувати чинники та підходи до оцінювання ефективності міжнародної інтеграції, а також роль договірної регулювання у розвитку міжнародного співробітництва.
3. Виявити проблеми міжнародної інтеграції та обґрунтувати напрями підвищення її ефективності в контексті сталого розвитку та економічної безпеки України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасні міжнародні інтеграційні процеси характеризуються зміною традиційних підходів до економічної взаємодії держав і суб'єктів господарювання. Якщо раніше інтеграція асоціювалася переважно з усуненням торговельних бар'єрів та розширенням доступу до ринків, то нині її зміст охоплює інституційну гармонізацію, цифрову трансформацію, інноваційну співпрацю та формування спільних механізмів забезпечення сталого розвитку. Для України питання ефективної інтеграції набуває стратегічного значення з огляду на необхідність повоєнного відновлення, розширення експортних можливостей та адаптації національної економіки до вимог європейського економічного простору.

У сучасних умовах результативність інтеграційних процесів дедалі більше залежить від здатності держав забезпечувати однакові правила ведення бізнесу, ефективне регуляторне середовище та адаптацію до зовнішніх економічних викликів [2, с. 223; 9, р. 1288].

Практичним прикладом є інтеграція України до європейського економічного простору, що супроводжується адаптацією законодавства до права Європейського Союзу, впровадженням європейських технічних

регламентів і стандартів якості, а також поступовим усуненням нетарифних бар'єрів у торгівлі. Це сприяє розширенню доступу українських виробників до європейського ринку, підвищенню довіри міжнародних партнерів і зміцненню конкурентних позицій експортерів [15].

Зростання геополітичної нестабільності, трансформація світових ринків та необхідність післявоєнного відновлення зумовлюють посилення ролі безпекового компонента міжнародної інтеграції. Для України це проявляється у диверсифікації зовнішньоекономічних зв'язків, розвитку транспортної й логістичної інфраструктури, залученні міжнародних інвестицій та зміцненні економічної безпеки. Саме тому оцінювання ефективності міжнародної інтеграції доцільно здійснювати не лише за показниками зовнішньої торгівлі, а й за результатами економічного розвитку, інвестиційної активності та стійкості національної економіки [13, с. 9].

Ефективність міжнародної інтеграції формується під впливом комплексу економічних, інституційних, технологічних та соціальних чинників. У сучасних умовах її оцінювання виходить за межі аналізу торговельних потоків і дедалі більше враховує рівень інтегрованості економічних систем, інтенсивність транскордонної взаємодії, ступінь гармонізації регуляторного середовища та здатність економіки генерувати додаткові ефекти від міжнародного співробітництва. У зв'язку з цим поширення набувають багатовимірні підходи до оцінювання ефективності міжнародної інтеграції, які дозволяють враховувати як кількісні, так і якісні результати розвитку (табл. 1).

Таблиця 1

Підходи до оцінювання ефективності міжнародної інтеграції

Підхід	Об'єкт аналізу	Основні показники	Практичне застосування
Ресурсний	Використання ресурсного потенціалу	Рентабельність (%), приріст інвестицій (%),	Оцінювання економічної ефективності інтеграції

		продуктивність ресурсів, експортна віддача	
Індикаторний	Результати інтеграційного розвитку	Економічні, соціальні, екологічні та інноваційні показники	Комплексне оцінювання інтеграційних процесів
Інституційний	Регуляторне середовище	Гармонізація законодавства, виконання міжнародних норм	Оцінювання глибини інтеграції

Джерело: сформовано автором на основі [2, с. 225; 3; 8; 9, р. 1290; 12, с. 144; 14, с. 117].

Сучасна практика оцінювання міжнародної інтеграції базується на поєднанні ресурсного, індикаторного та інституційного підходів, які дають змогу комплексно оцінити економічні результати інтеграції, якість регуляторного середовища та структурні зміни в національній економіці. На відміну від традиційного аналізу зовнішньої торгівлі, сучасні методики враховують також ефективність використання ресурсів, інвестиційну активність, продуктивність економіки та результати інституційних реформ [9, р. 1290].

Практика країн Європейського Союзу демонструє, що оцінювання ефективності інтеграції дедалі більше ґрунтується на системі кількісних показників, які характеризують економічний, соціальний, екологічний та інноваційний розвиток. Для України особливого значення набуває аналіз рентабельності використання ресурсів, динаміки інвестицій, продуктивності економіки та експортної віддачі, оскільки саме ці показники відображають реальний вплив міжнародної інтеграції на структурну модернізацію та конкурентоспроможність національної економіки [17; 18].

Для практичного застосування ресурсного підходу до оцінювання ефективності міжнародної інтеграції доцільно використати показники, які

характеризують результативність залучення та використання економічних ресурсів. До таких індикаторів належать рівень рентабельності діяльності підприємств, динаміка інвестицій, продуктивність ресурсів, експортна віддача та залучення іноземного капіталу. Їх аналіз дає змогу оцінити, наскільки міжнародна інтеграція сприяє відновленню економічної активності, модернізації виробництва, розширенню зовнішньоекономічних зв'язків і зміцненню економічної безпеки України (табл. 2).

Таблиця 2

Цифрові показники ресурсного підходу до оцінювання ефективності міжнародної інтеграції України

Показник	2023	2024	2025
Рівень рентабельності операційної діяльності підприємств, %	5,0	5,6	6,0
Приріст валових капітальних інвестицій, %	65,9	11,8	10,2
Приріст реального ВВП, %	5,5	3,2	1,8
Експорт товарів і послуг, приріст, %	-5,9	10,3	-2,0
Чистий приплив прямих іноземних інвестицій, % до ВВП	-2,6	-2,0	-1,0

Джерело: сформовано автором на основі [18–21].

У 2023–2025 рр. ресурсні показники ефективності міжнародної інтеграції України відображають поступове, але нестійке відновлення економічної активності після різкого спаду 2022 р. Приріст валових капітальних інвестицій у 2023 р. становив 65,9 %, що свідчить про активізацію відновлювальних процесів після найгострішої фази економічного шоку. У 2024–2025 рр. темпи приросту інвестицій залишалися додатними, однак

сповільнилися до 11,8 % та 10,2 %, що вказує на збереження обмежень для масштабної модернізації виробничої бази.

Одним із узагальнюючих показників результативності використання економічних ресурсів є динаміка реального ВВП, яка відображає сукупний ефект використання трудового, виробничого, фінансового та інституційного потенціалу економіки. У 2023 р. реальний ВВП України зріс на 5,5 %, у 2024 р. – на 3,2 %, а у 2025 р. – на 1,8 %, що свідчить про поступове уповільнення темпів економічного відновлення після різкого зростання у 2023 р.

Динаміка експорту товарів і послуг залишається одним із найважливіших показників результативності міжнародної інтеграції. Після скорочення експорту на 5,9 % у 2023 р. у 2024 р. відбулося його зростання на 10,3 %, однак у 2025 р. знову зафіксовано спад на 2,0 %. Це свідчить про те, що інтеграція України до зовнішніх ринків зберігається, однак її ефективність і надалі стримується логістичними, безпековими та виробничими обмеженнями. Від'ємні значення чистого припливу прямих іноземних інвестицій також підтверджують обережність приватного іноземного капіталу щодо довгострокових вкладень в українську економіку.

З урахуванням зазначених тенденцій доцільно оцінити ризики, що впливають на рівень економічної безпеки міжнародної інтеграції України.

Таблиця 3

Оцінка ризиків та рівня економічної безпеки міжнародної інтеграції України

Група ризиків	Прояв ризику	Рівень ризику	Вплив на економічну безпеку
Безпекові	Воєнні дії, руйнування інфраструктури, логістичні обмеження	Високий	Зниження виробничого та експортного потенціалу

Інвестиційні	Нестійкість приватного іноземного капіталу	Високий	Обмеження модернізації та технологічного оновлення
Торговельні	Залежність від зовнішніх ринків і транспортних коридорів	Середній / високий	Вразливість експорту до зовнішніх шоків
Соціально-трудова	Міграція, дефіцит кадрів, регіональні диспропорції	Середній / високий	Зниження продуктивності та адаптивності економіки
Екологічні	Витрати зеленого відновлення та екологічні наслідки війни	Середній	Зростання витрат для бізнесу та експортерів
Інституційні	Нерівномірність реформ і правової гармонізації	Середній	Зниження довіри партнерів та інвесторів

Джерело: сформовано автором на основі [21; 22; 23; 24].

Рівень економічної безпеки міжнародної інтеграції України залишається нестійким. Найбільшу загрозу становлять безпекові та інвестиційні ризики, оскільки вони безпосередньо впливають на виробничу базу, логістичну спроможність, експортний потенціал і можливості технологічної модернізації. Водночас збереження міжнародної фінансової підтримки, поступове відновлення зайнятості, позитивна динаміка капітальних інвестицій та продовження правової гармонізації з ЄС створюють передумови для поступового зміцнення економічної безпеки.

Узагальнення ресурсних, індикаторних та ризикових показників здійснено шляхом якісної експертної оцінки рівня їх впливу на економічну безпеку (високий, середній, низький). Отримані результати дають підстави характеризувати рівень економічної безпеки міжнародної інтеграції України

як середній за високого рівня зовнішніх ризиків.

Сучасні процеси міжнародної інтеграції супроводжуються зміною підходів до договірного регулювання економічних відносин. Поглиблення цифровізації, поширення принципів сталого розвитку та гармонізація нормативного середовища відповідно до права Європейського Союзу зумовлюють розширення функцій міжнародних договорів. Поряд із правовим оформленням взаємодії вони дедалі частіше визначають вимоги до корпоративного управління, прозорості економічної діяльності, розподілу відповідальності сторін та контролю виконання взятих зобов'язань [3; 4, с. 102].

Практика міжнародного співробітництва свідчить про поступове включення до договірних положень вимог щодо екологічної відповідальності, соціальних стандартів і належного корпоративного управління (Environmental, Social and Governance, ESG). Для експортерів та інвесторів відповідність ESG-принципам дедалі частіше стає передумовою участі у міжнародних проєктах, доступу до фінансових ресурсів і розвитку довгострокового партнерства [5, р. 41; 25].

Водночас цифровізація міжнародної економічної діяльності сприяє поширенню електронного документообігу, цифрових платформ та кваліфікованих електронних довірчих послуг, що спрощують укладання й супровід міжнародних договорів. Важливе значення має впровадження положень Регламенту eIDAS, який забезпечує взаємне визнання електронної ідентифікації та довірчих послуг у транскордонній взаємодії держав-членів ЄС [25]. Для України це створює передумови для подальшої гармонізації договірного регулювання із європейськими нормами та підвищення ефективності міжнародного економічного співробітництва.

Виконання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом охоплює адаптацію законодавства у сферах технічного регулювання,

митної політики, цифрових послуг і державних закупівель [26]. У цих умовах результативність міжнародних договорів визначається не лише якістю нормативно-правової бази, а й ефективністю інституційних механізмів контролю, комплаєнсу та управління договірними ризиками, що безпосередньо впливає на рівень економічної безпеки та стійкість міжнародної інтеграції [27].

Попри активізацію міжнародної інтеграції, їх ефективність обмежується низкою інституційних, правових та економічних проблем. Однією з ключових є недостатня узгодженість національних регуляторних систем із міжнародними нормами, що ускладнює практичне виконання інтеграційних угод та створює додаткові бар'єри для бізнесу. Значним викликом залишається розрив між формальною гармонізацією законодавства та реальним рівнем його імплементації, що знижує результативність інтеграційних реформ [6, р. 331].

Вагомим фактором ризику є невиконання міжнародних договорів, причинами якого можуть бути політична нестабільність, економічні кризи, обмеженість фінансових ресурсів, недосконалість механізмів контролю та форс-мажорні обставини. Додатково негативний вплив здійснюють воєнні ризики, порушення логістичних ланцюгів і зміни зовнішньоекономічної кон'юнктури, які підвищують невизначеність міжнародного співробітництва.

Суттєвими залишаються проблеми адаптації до сучасних інтеграційних вимог, зокрема впровадження цифрових технологій, виконання європейських технічних регламентів, підвищення інноваційної спроможності економіки та забезпечення відповідності міжнародним стандартам ведення бізнесу [9, р. 1290]. Для України ці виклики посилюються необхідністю одночасного здійснення повоєнного відновлення економіки та реалізації масштабних євроінтеграційних зобов'язань, що потребує підвищення інституційної спроможності держави та конкурентоспроможності національного бізнесу.

Доцільно вдосконалювати механізми забезпечення ефективності міжнародної інтеграції шляхом прискорення гармонізації регуляторного середовища, розвитку цифрової інфраструктури, підвищення інституційної спроможності органів державного управління та удосконалення системи моніторингу виконання міжнародних зобов'язань. Важливого значення набуває використання кількісних індикаторів оцінювання інтеграційних процесів, що дає змогу своєчасно виявляти ризики та коригувати напрями інтеграційної політики.

Зміцнення економічної безпеки України має ґрунтуватися на диверсифікації зовнішньоекономічних зв'язків, зменшенні залежності від критичного імпорту, розвитку внутрішнього виробничого потенціалу та залученні міжнародних інвестицій у відновлення економіки. Водночас важливими передумовами підвищення ефективності міжнародної інтеграції залишаються зростання інноваційної активності, розширення участі України у міжнародних ланцюгах створення доданої вартості та забезпечення належного рівня економічної безпеки.

Висновки. Проведене дослідження засвідчило, що сучасні міжнародні інтеграційні процеси виходять за межі традиційної торговельної взаємодії та охоплюють інституційні, цифрові, інноваційні й безпекові складові розвитку. Встановлено, що ефективність міжнародної інтеграції дедалі більше визначається рівнем гармонізації регуляторного середовища, цифрової взаємодії, інвестиційної активності та якістю договірної регулювання, яке забезпечує узгодження економічних інтересів і реалізацію міжнародного співробітництва. Проведене оцінювання підтвердило, що результативність міжнародної інтеграції залежить від сукупності економічних, соціальних, екологічних та інноваційних чинників, а також від рівня економічної безпеки держави. Основними проблемами залишаються недостатня узгодженість регуляторних механізмів, високий рівень безпекових ризиків, обмеженість

інвестиційних ресурсів і нерівномірність адаптації національної економіки до сучасних інтеграційних вимог. Доцільним є подальше вдосконалення методичного забезпечення оцінювання ефективності міжнародної інтеграції на основі комплексної системи економічних, соціальних, екологічних та інноваційних індикаторів, розширення використання цифрових інструментів моніторингу, удосконалення механізмів договірної регулювання та посилення економічної безпеки в умовах європейської інтеграції. Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробленням інтегральних моделей оцінювання ефективності міжнародної інтеграції, аналізом впливу цифрової трансформації на економічну стійкість та удосконаленням механізмів управління інтеграційними ризиками.

Список використаних джерел

1. Камардіна Ю. В., Татарчук О. М., Михайлов Р. І. Правове забезпечення євроінтеграції: загальноправовий та галузевий аспекти в контексті сталого розвитку. *Академічні візії*. 2024. № 31. DOI: <http://orcid.org/10.5281/zenodo.11357713>.
2. Кірін Р. С., Краснова Ю. А. Системні підходи до визначення ефективності інтеграції у правове поле ЄС через призму правових категорій та принципів екологічного права. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2025. Т. 2, № 91. С. 221–231. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.91.2.28>.
3. Устименко В. А. *Адаптація національного законодавства до права Європейського Союзу: основи, критерії, виміри стійкості : монографія*. Київ : Академперіодика, 2025. 452 с. URL: <https://hozpravoreposit.kyiv.ua/bitstream/handle/765432198/256/Ustymenko.pdf?sequence=1&isAllowed=y> (дата звернення: 12.04.2026).

4. Білецький А. Нормативне регулювання організації перевізного процесу. *Dictum Factum*. 2025. Вип. 1, № 17. С. 98–108. DOI: <https://doi.org/10.32703/2663-6352/2025-1-17-98-108>.

5. Poncibo C. The Contract Governance of Sustainable Development. *Isaidat Law Review*. 2022. Vol. 1. P. 35–56. URL: <https://iris.unito.it/retrieve/5ed287c8-e911-4f9f-833b-ee2b8efa1887/ILR-2022-1%20solo%20Poncib%c3%b2.pdf> (дата звернення: 12.04.2026).

6. Poncibò C. Sustainable Development and Comparative Contract Law: Three Case Studies. In: *Routledge Handbook of the UN Sustainable Development Goals Research and Policy*. Routledge, 2025. P. 324–340. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781003285472-25>.

7. Kesar D. In Pursuit of Sustainable Development: Safeguarding the Right to Regulate. *Arbitration: The International Journal of Arbitration, Mediation and Dispute Management*. 2024. Vol. 90, № 3. DOI: <https://doi.org/10.54648/amdm2024032>.

8. Dafiel G. P. Enhancing Global Cooperation for Trade and Investment Integration: Legal Mechanisms, Multilateral Agreements, and the Role of International Financial Institutions in Advancing Sustainable Development. *Journal for Sustainable Development Law & Policy*. 2026. Vol. 17, № 1. DOI: <https://doi.org/10.4314/jsdlp.v17i1.14>.

9. Albakjaji M. Sustainable Development Goals in International Law: A Review of Challenges in Implementation and Integration. *Journal of Posthumanism*. 2025. Vol. 5, № 2. P. 1284–1295. URL: <https://www.cceol.com/search/article-detail?id=1353355> (дата звернення: 12.04.2026).

10. Olawuyi D. Sustainable Development and the Water-Energy-Food Nexus: Legal Challenges and Emerging Solutions. *Environmental Science & Policy*. 2020. Vol. 103. P. 1–9. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.envsci.2019.10.009>.

11. Litvinenko V., Bowbrick I., Naumov I., Zaitseva Z. Global Guidelines and Requirements for Professional Competencies of Natural Resource Extraction Engineers: Implications for ESG Principles and Sustainable Development Goals. *Journal of Cleaner Production*. 2022. Vol. 338. Article 130530. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2022.130530>.

12. Корженівська Н. Л., Осадчук І. О., Сидорак Я. І. Експортний потенціал аграрної галузі України в умовах невизначеності та ризиків. *Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка*. 2024. Вип. 2, № 43. С. 142–147. DOI: <https://doi.org/10.37406/2706-9052-2024-2.21>.

13. Корженівська Н. Л., Сидорак Я. І., Осадчук І. О. Експортно-орієнтовані стратегії розвитку агроформувань: виклики та пріоритети. *Вісник ОНУ імені І. І. Мечникова*. 2024. Т. 29. Вип. 4, № 102. С. 8–12. DOI: <https://doi.org/10.32782/2304-0920/4-102-1>.

14. Корженівська Н. Л., Осадчук І. О., Сидорак Я. І. Експортний потенціал агросектору України: стійкість до економічних потрясінь. *Економічний простір*. 2025. № 203. С. 115–120. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.203.115-120>.

15. EU-Ukraine Deep and Comprehensive Free Trade Area (DCFTA). *European Commission: вебсайт*. URL: https://policy.trade.ec.europa.eu/eu-trade-relationships-country-and-region/countries-and-regions/ukraine_en (дата звернення: 12.04.2026).

16. Digitalisation of Trade and Customs. *Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD): вебсайт*. 2023. URL: <https://www.oecd.org/trade/topics/digital-trade/> (дата звернення: 12.04.2026).

17. Measuring Progress Towards the Sustainable Development Goals in the EU. *Eurostat: вебсайт*. 2024. URL: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/sdi> (дата звернення: 12.04.2026).

18. Рентабельність операційної та всієї діяльності підприємств за видами економічної діяльності за 2024 рік. *Головне управління статистики у Харківській області*: вебсайт. 2025. URL: <https://kh.ukrstat.gov.ua/rentabelnist-operatsiinoi-diialnosti-pidpryemstv-za-vydamy-ekonomichnoi-diialnosti> (дата звернення: 12.04.2026).

19. Фінансові результати підприємств. *Державна служба статистики України*: вебсайт. 2026. URL: <https://stat.gov.ua/uk/datasets/finansovi-rezultaty-pidpryemstv-richna> (дата звернення: 12.04.2026).

20. Капітальні інвестиції. *Державна служба статистики України*: вебсайт. 2026. URL: <https://stat.gov.ua/uk/datasets/kapitalni-investytsiyi-kvartalna> (дата звернення: 12.04.2026).

21. Ukraine Macro Poverty Outlook. *World Bank*: вебсайт. 2026. URL: <https://thedocs.worldbank.org/en/doc/d5f32ef28464d01f195827b7e020a3e8-0500022021/related/mpo-ukr.pdf> (дата звернення: 12.04.2026).

22. GHG Emissions of All World Countries - 2025 Report. *Emissions Database for Global Atmospheric Research*: вебсайт. 2025. URL: https://edgar.jrc.ec.europa.eu/report_2025 (дата звернення: 12.04.2026).

23. Ukraine - Fifth Rapid Damage and Needs Assessment. *World Bank*: вебсайт. 2025. URL: <https://www.worldbank.org/ext/en/country/ukraine> (дата звернення: 26.04.2026).

24. Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD). *European Commission*: вебсайт. URL: https://finance.ec.europa.eu/capital-markets-union-and-financial-markets/company-reporting-and-auditing/company-reporting/corporate-sustainability-reporting_en (дата звернення: 26.04.2026).

25. Regulation (EU) No 910/2014 on electronic identification and trust services (eIDAS). *EUR-Lex*: вебсайт. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj> (дата звернення: 26.04.2026).

26. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. № 984_011 від 27.06.2014. *Верховна Рада України: вебсайт*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011 (дата звернення: 12.04.2026).

27. Trade and Sustainable Development. *European Commission: вебсайт*. 2025. URL: https://policy.trade.ec.europa.eu/development-and-sustainability_en (дата звернення: 12.04.2026).